

Co to jest mutyzm wybiórczy?

Mutyzm wybiórczy to zaburzenie lękowe.

Dziecko lub osoba dorosła z mutyzmem wybiórczym najczęściej swobodnie rozmawia w domu, ale milczy lub nie rozmawia swobodnie w przedszkolu, szkole czy w innych sytuacjach społecznych. Zaburzenie najczęściej rozpoczyna się między drugim, a piątym rokiem życia i powinno być diagnozowane już po miesiącu milczenia w danym miejscu. Niestety często jest diagnozowane dopiero w szkole podstawowej w wieku 8-12 lat.

Dziecko z mutyzmem wybiórczym może w ogóle nie odzywać się do nauczycieli, rówieśników lub mówić tylko do wybranych osób.

Niektóre dzieci z mutyzmem wybiórczym mają problemy z jedzeniem na terenie szkoły i korzystaniem z toalety.

Zazwyczaj nie mają trudności dydaktycznych, a często, w sytuacjach gdy mowa nie jest wymagana, mogą odnosić sukcesy szkolne.

Pamiętaj! Milczenie dziecka nie wynika z uporu, manipulacji czy osobistej niechęci dziecka do Ciebie, ale jest spowodowane silnym lękiem. Każde dziecko z mutyzmem wybiórczym pragnie mówić!

Z mutyzmu wybiórczego się nie wyrasta, ale trzeba nad nim pracować!

Dzieci z mutyzmem wybiórczym często mają inne zaburzenia lękowe. Często są w normie intelektualnej. Pozostawione bez pomocy są narażone na fobię społeczną, izolację i depresję.

Jak można pomóc dziecku z mutyzmem wybiórczym?

Wczesna diagnoza i odpowiednio podjęta terapia mogą przyczynić się do szybszej poprawy funkcjonowania dziecka. Dlatego ważne jest aby nauczyciele, lekarze rodzinni baczniej przyglądali się dzieciom nieśmiałym i małomównym.

Co jest przyczyną mutyzmu wybiórczego

Nie ma jednej odpowiedzi na to pytanie.

Carmody (1999) podaje jednak czynniki mające wpływ na wystąpienie mutyzmu wybiórczego i grupuje je w 3 kategoriach.

Czynniki predysponujące:

- zaburzenia językowe, zaburzenia mowy
- lękliwość, nadwrażliwość dziecka
- nieśmiałość lub mutyzm występujący w rodzinie
- choroby psychiczne występujące w rodzinie, szczególnie zaburzenia lękowe

Czynniki wywołujące:

- separacja od rodziców, utrata bliskiej osoby i inne negatywne doświadczenia dziecka np. zgubienie się w sklepie, zostawienie pod opieką innej osoby niż rodzice
- częste przeprowadzki i migracja
- rozpoczęcie przedszkola lub szkoły
- świadomość niedoskonałości mowy
- prześladowanie lub inne negatywne reakcje ze strony otoczenia

Czynniki podtrzymujące:

- negatywne wzmacnianie mutyzmu przez zwiększoną uwagę i rozczulanie się nad dzieckiem
- brak odpowiedniej interwencji
- pogodzenie się z mutyzmem dziecka
- zdolność do przekazania prawie każdej informacji niewerbalnie
- izolacja geograficzna lub społeczna
- rodzina należąca do mniejszości etnicznej bądź językowej
- negatywny model komunikacji w rodzinie

Źródło: na podstawie książki „The Selective Mutism Resource Manual”, 2001, Maggie Johnson & Alice Wintgens